Inceput de sezon în aer liber la tenis

Analiza activității la tenis făcută nu de mult în cadrul conferinței anuale a comisiei centrale de tenis și discuțiile purtate cu prilejul acestei conferințe au dus la o serie de concluzii a căror reamintire, acum la deschiderea sezonului de tenis în aer liber, ar putea constitui premizele unei acțiuni de înviorare în acest joc sportiv, pe nedrept neglijat.

Intr-adevăr, de pe acum se fac simțite o serie de măsuri ale căror efecte nu vor întîrzia să se arate. In direcția aceasta, cea mai importantă realizare trebuie considerată formarea lotului reprezentativ de tenis care cuprinde cei mai buni jucători și cele mai bune jucătoare. Pentru prima dată în istoria acestui sport, la noi, ei au avut în tot timpul iernii posibilitatea de a se antrena în sală, în condiții satisfăcătoare, sub supravegherea celor mai experimentați antrenori. Tot pe linia acestor acțiuni constructive, se situează și începutul de ameliorare în domeniul materialelor sportive necesare practicării tenisului. S-au luat măsuri, și lucrul poate fi verificat în practică de pe acum, ca aceste materiale să nu mai lipsească. Astfel, azi se găsesc la discreție mingile cehoslovace „Optimit", cordajul și rachetele de fabricație autohtonă. Asigurarea dată, că pe lîngă mingile „Optimit", jucătorii noștri își vor putea desăvîrși antrenamentele și cu mingile „Slazenger", omologate pentru concursurile internaționale, le va oferi posibilitatea de a se pregăti cît mai bine.

Spre deosebire de ceilalți ani, un salt important a fost realizat și în ceea ce privește alcătuirea calendarului sportiv intern și internațional pe anul 1956. In ordine cronologică, pînă acum a fost efectuată o deplasare peste hotare și doi jucători romîni și un antrenor au participat la un concurs internațional de mare amploare în Liban. Faptul că jucătorii noștri au concurat în compania unora dintre cei mai buni jucători din lume, a constituit pentru ei un prilej de a-și însuși prețioase învățăminte pe drumul perfecționării tenisului nostru. Acum se desfășoară la Oradea „Cupa de primăvară" și două turnee de selecție, competiții care vor da posibilitatea jucătorilor noștri fruntași și în special celor din lotul republican să-și verifice stadiul de pregătire. In sfîrșit, numai puține zile ne mai despart de concursul internațional de la Sofia, la care vor lua parte și reprezentanții noștri.

Este indiscutabil că și hotărîrea de a pregăti cu continuitate un anumit număr de jucători fruntași de tenis, din care apoi cei mai buni să fie selecționați pentru a ne reprezenta în întîlnirile internaționale, ca și continuarea și lărgirea acțiunii de pregătire a copiilor în cadrul unei școli speciale, reprezintă unele dintre măsurile cele mai salutare pentru ridicarea clasei tenisului nostru.

Cu toate aceste realizări, la deschiderea sezonului de tenis 1956 în aer liber mai persistă o serie de deficiențe a căror remediere este absolut necesară.

Atît în Capitală, cît și în restul țării sînt încă tergiversate lucrările de amenajare a bazelor, a terenurilor de joc și a anexelor. Este suficient să arătăm că un defectuos sistem organizatoric a împiedicat unele colective fruntașe ca pînă la această dată să dispună de terenuri de antrenament. Aceasta e situația colectivului Constructorul București, unde trebuie să-și desfășoare antrenamentele unii dintre jucătorii și jucătoarele din lotul R.P.R. Lipsurile organizatorice interne, n-au permis colectivului Știința București o activitate susținută, terenurile de tenis ale acestui colectiv nefiind nici în prezent complet amenajate. La colectivul Progresul Finanțe Bănci București, terenurile de tenis nu mai au de ani de zile aspectul unor terenuri îngrijite, lipsind praful roșu. In aceeași situație se găsesc înseși lucrările de amenajare a terenurilor necesare pregătirii lotului reprezentativ, unde urmează să-și desfășoare activitatea elevii școlii de copii și tineret. Lucrările de amenajare a acestor terenuri abia au început și credem că la această dată ele ar fi putut fi de mult terminate, dacă ar fi existat o preocupare serioasă din partea forurilor competente. Această întîrziere a făcut ca lotul republican, antrenat la sală, să nu-și înceapă la timp pregătirea în aer liber. Desigur că exemple de felul acesta mai pot fi date în ceea ce privește unele centre din provincie, ca Timișoara, Baia Mare, etc.

In legătură cu materialele sportive, trebuie arătat că ele nu satisfac pe deplin exigențele jucătorilor și tehnicienilor. Corzile romînești sînt inegale din punct de vedere calitativ. Au fost șarje bune care alternează în prezent cu unele mediocre sau submediocre.

Șablonarea rachetei, la un singur tip, o singură greutate, nu oferă posibilități de dezvoltare copiilor și tineretului, deoarece e nevoie de rame cu greutăți diferite în raport cu vîrsta jucătorilor și cu posibilitățile lor fizice.

Un capitol grav deficitar îl reprezintă lipsa unor preocupări constante în ceea ce privește tehnica și tactica jocului nostru de tenis. E nevoie ca și în această direcție, odată cu ameliorarea condițiilor materiale, colegiul central de antrenori să procedeze la instruirea continuă a actualilor antrenori, să ia inițiativa uniformizării metodelor de antrenament în vederea însușirii jocului de tenis modern.

Noi credem că inițiativele semnalate în pragul acestui sezon, continuarea, lărgirea și completarea lor, vor asigura premizele necesare ridicării tenisului de cîmp la nivelul celorlalte jocuri sportive și că pe acest drum vom avea concursul neprecupețit al tuturor iubitorilor de tenis și al forurilor care răspund de activitatea acestei discipline sportive.

Dr. ION ȘTEFAN
membru în comisia centrală de tenis

CRONICA ANILOR DINTÎI

Spicuiri din istoria presei sportive sovietice

...Anii dintîi ai puterii sovietice.

Cîte amintiri nu sînt legate de acele zile pline de zbucium și eroism, hotar între două lumi, început de drum nou, presărat cu biruințe pentru popoarele Rusiei. Nenumărate documente au rămas mărturie neuitatei perioade cînd în focul luptei se călea tînărul stat al muncitorilor și țăranilor. Printre ele cronicarul găsește multe care vorbesc și despre înfiriparea mișcării sovietice de cultură fizică.

Inceputurile presei sportive sovietice trebuie legate de anul 1918, cînd a văzut pentru prima oară lumina tiparului revista „Sport". Iată o știre plină de semnificație culeasă din numărul pe august 1918 al acestei publicații: **„Rechiziționat de puterea sovietică, terenul de sport de la Devicem, după aproape două luni de inactivitate, renaște la sarcini sportive noi și mai ample. Datorită fondurilor acordate de Comisariatul poporului pentru problemele învățămîntului și culturii, a devenit posibilă lărgirea terenului și a squarului** înconjurător și amenajarea lor pentru practicarea gimnasticii, atletismului și halterelor. **Dimensiunile actuale ale terenului permit instalarea aci a unei piste de patinaj de 400 metri. Pentru patinajul artistic și pentru hochei va fi creat un teren special".**

Unul din numerele revistei „Ruskii Sport", care a apărut între anii 1919—1923 la Moscova.

Revista „Ruskii Sport" apărută cam în aceeași vreme, publica în numerele sale 11, 18 și 20 din 1919 diferite vești din activitatea sportivă. Aflăm astfel despre organizarea primului campionat de schi la Leningrad. Din cauza condițiilor grele create de front și a dificultății transporturilor, în afară de localnici au participat doar 6 sportivi din alte orașe (Moscova, Iaroslav și Kostroma). „Ruskii Sport" anunță, totodată, primul Congres al activiștilor de cultură fizică din întreaga **Rusie**, convocat la 3 aprilie 1919 la Moscova, din inițiativa Vsevobuciului (Direcția instruirii militare generale), pentru a pregăti pe baza principiilor culturii fizice, cadrele armatei necesare frontului.

Multă atenție acordă problemelor activității sportive publicația „Către noua armată". Iată o știre apărută în anul 1920: **„Comitetul Comsomolului orașului Moscova, la cererile repetate ale sportivilor organizației Simonovsk a Vsevobuciului întreabă: Cînd va veni ziua fericită a încorporării contingentului 1903? Așteptăm cu nerăbdare ceasul în care ni se va acorda cinstea să apărăm puterea sovietică și să înlocuim pe front pe părinții și frații noștri obosiți de lupte".**

Tot în anul 1920 presa sportivă a făcut cunoscută crearea „Consiliului superior de cultură fizică" cel mai înalt organ al Republicii în domeniul activității sportive. Sarcina principală a Consiliului consta în unificarea și așezarea pe drumul just a întregii activități de cultură fizică și sport.

In anul 1922, vede cu regularitate lumina tiparului publicația **„Informații sportive"** din care desprindem articolul **„Sportul în Siberia". Viața sportivă a Siberiei** — scrie revista — **a renăscut după o întrerupere de cîțiva ani, prin organizarea primei Olimpiade siberiene în orașul Omsk. Data este cu atît mai memorabilă cu cît ea traduce în viață un vis mai vechi, acela de a uni toate forțele sportive ale Siberiei. Majoritatea orașelor au fost reprezentate la întreceri: Omsk, Irkuțk, Krasnoiarsk, Barabinsk, Tiumen, Barnaul etc.**

In sfîrșit în anul 1924, apare **„Krasnii Sport"** pe bazele căruia a fost organizat **„Sovietki Sport"**, ziarul care nu de mult și-a serbat un sfert de veac de la apariție.

Smîslov l-a întrecut din nou pe Keres în cursa pentru titlul suprem

Cînd în 1938, la Amsterdam, tînărul șahist estonian Paul Keres cîștiga pentru prima oară dreptul de a candida la titlul mondial, întrecînd o pleiadă impresionantă de campioni printre care Botvinik, Reshevski, Alehin, Euwe, Capablanca (în ordine), în același an, la Moscova, un alt șahist tînăr cucerea primele sale galoane de maestru. Dînd lupta pentru întîia oară cu șahiști de clasă, Vasili Smîslov, atunci în vîrstă de numai 17 ani, devenea campion al Moscovei. Atunci, comentatorul revistei „Sahmatî v S.S.S.R." scria despre noul campion al capitalei sovietice: **„Calea creației lui Smîslov abia începe, totuși de pe acum jocul său dă impresia unei mari clarviziuni artistice, aceea a unui maestru autentic... Stilul lui Smîslov amintește în mare măsură pe acela al lui M. M. Botvinik, la începutul minunatului său drum în șah. Firește, în fața lui V. Smîslov stă o muncă intensă asupra lui însuși, dar îi sînt deschise perspectivele largi de ascensiune. Familia maeștrilor sovietici a primit în persoana sa o prețioasă întregire..."**. Cronicarul nu se înșelase. Răsărea o nouă stea pe firmamentul șahului, care avea să strălucească tot mai puternic în anii următori.

Desigur, la epoca la care ne referim, toată lumea șahistă vorbea nu de Smîslov, ci de Keres. Succesul campionului Moscovei a trecut mai puțin observat, față de interesul excepțional care se crease în jurul problemei campionatului mondial. S-a vorbit atunci insistent de un meci Alehin-Keres. Intîlnirea părea chiar perfectată, la un moment dat. Dar speranțele tînărului estonian au fost spulberate de evenimente din afara vieții șahiste. Un an mai tîrziu izbucni războiul și lumea avea desigur alte preocupări, decît aceea de a organiza meciuri de șah... Cînd, însă, după ani de zile războiul luă sfîrșit, Keres nu mai ajunse să-l întîlnească pe Alehin. Moartea curmă în mod absurd viața campionului mondial, care lăsa astfel titlul vacant.

După cum se știe, problema campionatului mondial a fost rezolvată prin organizarea în 1948 a unui meci-turneu al celor mai buni șahiști de la acea epocă. Intr-adevăr, anii care trecuseră au adus o schimbare importantă în valorile șahiste și, astfel, nu era de mirare că printre cei 5 candidați la titlul mondial, pe lîngă încă tînărul Keres, figura și V. Smîslov. Acesta din urmă confirmă atunci pe deplin dreptul de a fi fost desemnat candidat la titlu, clasîndu-se pe locul II, imediat în urma noului campion mondial, Botvinik. De notat, totuși, că în partidele directe cu Keres, Smîslov pierduse cu 3—2.

Keres și Smîslov au continuat și în anii următori cursa pentru supremul titlu. Numele lor a putut fi întîlnit alături în cîteva mari turnee pentru desemnarea de chalengeri. Ei s-au întîlnit de multe ori în fața tablei cu patrate disputînd între ei partide decisive. Și, este interesant de remarcat, cu fiecare partidă jucată în turneele mai recente, Smîslov reducea handicapul avut inițial în fața lui Keres. Dacă în 1953, Keres mai conducea cu un scor categoric (10½—5½) în acest „meci" desfășurat de-a lungul anilor, începînd cu al XXI-lea campionat al U.R.S.S., Smîslov n-a mai pierdut nici o partidă în fața tradiționalului său adversar. Astfel că, actualmente, scorul, încă pozitiv pentru Keres, arată o diferență minimă: 11½—10½. Dar aci trebuie să ținem seama de faptul că în primele lor întîlniri, Smîslov a trebuit să lupte și cu propria sa lipsă de experiență, fiind la începutul carierii, pe cînd Keres era consacrat pe plan mondial. Concludent este scorul înregistrat de la 1953 încoace: 5—1 pentru Smîslov!

...Amsterdam, 1956. Același oraș în care Keres înregistrase acum aproape 20 de ani marele său succes și unde la ultima Olimpiadă marcase o atît de promițătoare revenire în formă (13½ puncte din 14 partide!). Incă odată, Paul Keres încearcă să urce la treapta de chalenger. Jocul său sigur și mereu inventiv, amintește pe acela cu care cîștigase turneul din 1938. Și totuși, mai sigur, mai hotărît, cu o tehnică impecabilă, juca Vasili Smîslov, această „mașină perfectă" de acumulat puncte. Cu tot efortul său, înaintea penultimei runde Keres rămăsese la ½ punct distanță față de irezistibilul său adversar. Ca să-și păstreze șanse la primul loc, Keres trebuia neapărat să cîștige la adversarul său din acea rundă, cehoslovacul Filip. Keres începu cu hotărîre această partidă, din nou decisivă. Superioritatea sa a început să se vădească încă din deschidere. In varianta Cigorin din partida spaniolă, el obținu o poziție activă, pe care și-o îmbunătățea constant. Dar... se vede că nici de data aceasta nu-i era dat lui Keres să ajungă chalenger! Nervozitatea, oboseala unei așteptări atît de lungi, au generat o bruscă prăbușire. Keres greși în jocul de mijloc și pierdu un pion. Pe tabla partidei Keres-Filip jocul luă o întorsătură dramatică, la care contribuia din plin și criza de timp. Iată că și Filip greșește.... Din nou Keres obține șanse de cîștig! Poziția este următoarea, la mutarea 37:

Alb (Keres) — Rg1, Df4, Tb7, Ne5, Pa4, f2, g2, h3

Negru (Filip) — Rg8, Df8, Tc8, Cf7, Pa6, d5, e6, g6, h7.

După cum remarcă Lilienthal în „Sovietki Sport", aci Keres putea obține avantaj decisiv cu mutarea 38. Df6. In loc de aceasta el jucă (în mare criză de timp) 38. Rh2? Tc4 39. Df6 C:e5 40. D:e6+ Cf7 și rămase fără o piesă. Partida se întrerupse. Incă timp de 6 ore, luptă Keres cu dîrzenie pentru a obține măcar remiză. După a doua întrerupere, el se convinse însă de inutilitatea rezistenței sale și comunică arbitrului turneului, care nu era altul decît fostul campion mondial Euwe, că cedează partida. Cu aceasta, Keres încheia încăodată în chip nefericit aspirația sa către titlul mondial.

Astfel, lui Vasili Smîslov îi revine pe merit cinstea de a lupta pentru a doua oară direct pentru titlul mondial, întîlnindu-l în anul viitor pe M. M. Botvinik. Primul lor meci, desfășurat în 1953, s-a terminat cu un rezultat de egalitate (12-12) și Botvinik, conform regulamentului și-a păstrat titlul de campion. Desigur, viitorul meci va reedita lupta dramatică de atunci. Să reamintim că Smîslov a fost condus cu 2 puncte diferență, egalînd scorul în ultimele partide.

Cine va fi campion mondial? Intrebarea rămîne deschisă, cu singura indicație dată de acest tabel al turneului candidaților de la Amsterdam, în care sînt cuprinse în amănunt toate rezultatele obținute de cei care au luptat pentru cinstea de a deveni chalenger la titlul de campion mondial de șah.

		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	
1.	V. SMÎSLOV		½ ½	½ ½	0 ½	½ ½	½ 1	1 1	1 ½	½ 1	½ 1	11½ p.
2.	P. KERES	½ ½		½ ½	½ ½	½ ½	½ 1	½ ½	1 ½	½ 0	1 ½	10.
3.	L. SZABO	½ ½	½ ½		1 ½	½ ½	½ ½	½ 1	½ ½	0 ½	0 1	9½
4.	B. SPASSKI	1 ½	½ ½	0 ½		½ ½	½ 1	0 ½	½ ½	½ ½	½ 1	9½
5.	T. PETROSIAN	½ ½	½ ½	½ ½	½ ½		0 ½	0 1	½ ½	1 ½	1 ½	9½
6.	D. BRONSTEIN	½ 0	½ 0	½ ½	½ 0	1 ½		½ 1	½ ½	1 ½	½ 1	9½
7.	E. GHELLER	0 0	½ ½	½ 0	1 ½	1 0	½ 0		½ 1	1 1	1 ½	9½
8.	O. PANNO	0 ½	0 ½	½ ½	½ ½	½ ½	½ ½	½ 0		0 1	1 ½	8.
9.	M. FILIP	½ 0	½ 1	1 ½	½ ½	0 ½	0 ½	0 0	1 0		½ 1	8.
10.	H. PILNIK	½ 0	0 ½	1 0	½ 0	0 ½	½ 0	0 ½	0 ½	½ 0		5.

V. RADU